

Meditaties 2010

door: J. Koelewijn

-

<i>U zult Hem de naam Jezus geven</i>	2
<i>Gelukkig zijn</i>	3
<i>Mist, en een lamp en een licht</i>	4
<i>Stemmingswisseling</i>	5
<i>De vrouw uit de spreuken</i>	6
<i>Oktober – kleurenmaand</i>	7
<i>Ziende op Jezus</i>	8
<i>De rijke dwaas</i>	9
<i>Het boek van alle mensen</i>	10
<i>Wonderen van de schepping</i>	11
<i>'k Sluit mijn oogjes. 'k Vouw mijn handjes.</i>	12
<i>Gods schepping</i>	13
<i>De belangrijkste reisgids</i>	14
<i>Stilte</i>	15
<i>Behoud u om uws levens wil</i>	16
<i>De leeuwerik</i>	17
<i>Moederdag – moedervreugde</i>	18
<i>Zij roepen de HEERE niet aan</i>	19
<i>De Opstanding en het leven</i>	20
<i>Rijk en gelukkig</i>	21
<i>De Heere regeert</i>	22
<i>Slapeloze nachten</i>	23
<i>Een nieuwe schepping</i>	24
<i>Door geloof leven</i>	25
<i>Wonderen</i>	26

U zult Hem de naam Jezus geven

Vijf letters! - maar Gods liefde, ons heil is daarin besloten. Deze naam betekent hetzelfde als Jozua. En Jozua wil zeggen: Jahweh is Redder. Vroeger heette Jozua eenvoudig Hosea (redder). Maar de naam van de Eeuwiggetrouwe werd er later voorgeplaatst: God was persoonlijk als zijn Redder in zijn leven gekomen. Vanaf toen heette hij Jozua.

Dezelfde naam draagt de Zoon van God in het nieuwe testament. Net als Jozua de aanvoerder van Gods volk. Maar in dit geval niet iemand, die zelf een Redder behoefde als Jozua, doch die Zelf Jahweh de Redder was! Matteüs begint al in het eerste hoofdstuk met het noemen van de naam Jezus. Johannes eindigt er het laatste hoofdstuk van de openbaring mee. Alleen *Zijn* naam is onder de mensen tot zaligheid gegeven. Deze naam is boven alles te prijzen tot in eeuwigheid.

“Hij werd arm”, dit is een *verborgen* heerlijkheid. Nee, niet omdat het zo bijzonder was in die stal, zoals dit met kerst wordt uitgebeeld. Ach, het was een stal naast een overvolle herberg, met een jonge vrouw, aan wie een zoon werd geboren in die nacht, en onder kommervolle omstandigheden. Maar de heerlijkheid was het kindje *zelf*. Maar wel een verborgen heerlijkheid. Want dát was de heerlijkheid, dat Hij, die daar lag, Gods Zoon was, de rijke God, de Koning der Koningen. En het verborgene ervan was, dat Hij in nederigheid op aarde kwam; Hij maakte Zichzelf tot niets; Zijn Goddelijke heerlijkheid verborg Hij achter het kleed van menselijke zwakheid.

“Hij werd arm”, dit korte woord uit 2 Korintiërs 8:9 geeft ons zoveel te leren. Niet door uiterlijke glans zou hij zegevieren. Zijn heerlijkheid zou bestaan in Zijn wezen, in hetgeen Hij sprak en deed. Hij zou de mensen de Vader verklaren. Hij nam de gestalte van een slaaf aan en doordat Hij zó kwam, kon Hij verklaren het Wezen en de eigenschappen van God. Een God die zijn eigen Zoon niet spaarde, maar Hem voor ons allen overgaf.

Nog iets: Niet kracht of geweld wint het in het Koninkrijk van God. Geboren als een arme, en wonend in een veracht Nazaret. Werkend als timmerman en optredend met vissers als Zijn medewerkers, heeft Hij het voor alle tijden aangetoond, dat zijn zaak geen uiterlijke krachtmiddelen behoeft, maar de Geest van God.

En ook nog dit: als de Heer Jezus geboren was in een Koninklijk paleis, dan hadden de arme herders het niet gewaagd Hem te bezoeken. De geringen en de armen van de wereld zouden daardoor buitengesloten en terzijde gesteld zijn. En juist tot dezen wilde God Zijn hand wenden. Ja, laat dezen Hem maar liefhebben! Laat dezen Hem aanbidden, en... Zijn trouwe volgelingen worden!

Wat deed uit 'shemels zalen
Op aard' U nederdalen?
Uw eindeloos erbarmen
dat als met reddend' armen

o, Heer der heerlijkheeden
Uw grote liefde alleen!
met onze grote nood.
ons zegenend omsloot!

22-12-2010 J. Koelewijn, Arnhem.

Gelukkig zijn

“Welgelukzalig zijn Uw mannen en wel gelukzalig deze Uw knechten, die gedurig voor Uw aangezicht staan, en Uw wijsheid horen.”

De koningin van Scheba was uit eigen beweging gekomen om wat zij van de grote koning Salomo had gehoord, met eigen ogen te zien. Ze wilde zelf zijn wijsheid horen. Het gevolg was haar uitroep: " Zie, de helft van de grootheid van Uw wijsheid is mij niet aangezegd".

Is het ons niet precies zo vergaan toen we in geloof tot de Heere Jezus gingen? Wat we van Hem hadden gehoord, is niets in vergelijking met de persoonlijke ontmoeting met Hem!, toen Hij onze trouwe Heiland werd! Welk een unieke vriend hebben we in Hem gevonden!

Lieve mensen, wat is het beste getuigenis dat we voor Hem kunnen afleggen? Laten zien, dat we gelukkig zijn!! Zonder het te willen toegeven, verlangen veel mensen rondom ons naar waar geluk. Merken ze aan ons, dat we dat bezitten? Merken ze dat het geheim van ons geluk in onze persoonlijke omgang met de Heere Jezus ligt? Zijn ze jaloers op ons, zoals de koningin van Scheba dat was op de knechten van Salomo?

Als kind van God mogen we de Vader altijd vertellen van die grote blijdschap die ons ten deel is geworden in de Heere Jezus. De Vader mogen we danken voor al Zijn goedheid en trouw. Hij vindt het mooi als we onze blijdschap met Hem delen en niet achteloos aan al Zijn vriendelijkheid voorbijgaan. Er is er maar Eén die het hele hart van .Co d vult, de Zoon van Zijn liefde - de Heere Jezus. Hij was en is en blijft altijd de' vreugde van de Vader.

Laten we tijd genoeg vrijmaken en ons met de Heere Jezus bezighouden, opdat we Hem beter leren kennen. Opdat we beter de gedachten en de gevoelens van de Vader voor Hem kunnen begrijpen. De Vader zoekt mensen met wie Hij Zijn blijdschap over de Heere Jezus kan delen. Je kunt deelgenoot met Hem zijn in het samenkomen met anderen, maar ook als je alleen thuis bent. Dan mag dit lied van dankbaarheid in ons- hart zijn;

Er is feest in mijn ziel want de Heiland kwam in
Met al Zijn liefde en luister
Zijn blik hergaf mij het leven weer,
Zijn glimlach verdreef er het duister.

Er is feest in mijn ziel want de Heiland kwam in
en ik kan het niet voor me houden!
Ik moet het vertellen: “Zet open uw hart,
laat Hem binnen, O jongen en ouden!”

10-12-2010 J. Koelewijn, Arnhem.

Mist, en een lamp en een licht

November is een maand van mist. Ook in andere maanden komt mist voor, soms plotseling en gevaarlijk. Als je onderweg bent, op de fiets of met de auto is het dan wel eens moeilijk. Als je lang in potdichte mist rijdt, zou je graag eens honderd meter voor je uit willen kijken.

Veel mensen lijken op rijders in de mist. Je weet niet wat je tegen zult komen, wat morgen of overmorgen kan gebeuren. Veel mensen kunnen daar niet tegen en gaan naar waarzeggers, helderzienden en andere onheilsprofeten.

Maar er is maar één *betrouwbaar* richtsnoer: de Bijbel. In Psalm 119 vers 105 lees je: *“Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad”*. De Bijbel vertelt je ook precies wat er staat te gebeuren. Hij zegt heel duidelijk waar je de eeuwigheid zal moeten doorbrengen. De kleinste details van je gedachten en overleggingen van je hart worden er in blootgelegd. Hij wijst je ook de weg tot God en zegt, dat de Heere Jezus die Weg is. Het Woord wil je ook licht geven op je pad. Het Woord is betrouwbaar en alle aanneming waard. Het heeft gebeurtenissen aangekondigd die ook tot in de kleinste details zijn uitgekomen, zoals de ondergang van het Romeinse rijk en de oprichting van de staat Israël. De Bijbel beschrijft ook wat de wereld te wachten staat. Hij spreekt over de toekomst van Rusland, van West-Europa en de Christenheid.

Wat het Woord zo waardevol maakt, is de boodschap van liefde en genade voor zondige mensen. Die liefde is geopenbaard in de Heere Jezus, Gods eengeboren Zoon.

Als er gevaar is, een ongeluk of in een ander noodgeval bellen wij een nummer: één-één- twee, want daar redt je levens mee! Heel goed! De christenheid heeft ook een *één-één-twee* waar je levens mee redt! De Bijbelse *één-één-twee*! Namelijk Johannes *één-één-twee* – dat is hoofdstuk 1 vers 12. Daar staat: *“Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven”*. Laten we het de wereld toeroepen, best allemaal! *Eén-één-twee*, daar redt je levens mee, Johannes 1 vers 12.

23-11-2010 J. Koelewijn, Arnhem

Stemmingswisseling

Boze winden hebben de herfstpracht vernield. We zien nu meer grijze nevels en verkillende en koude regens zijn er in overvloed. Als er een enkele dag de zon te zien is, verblijdt dit ons! Er zijn veel bomen waar ik nu woon, het prachtig gekleurde blad is er vrijwel af. Nu staan ze daar met de armen uitgestrekt in hun kale armoede. Ze zijn beroofd van hun schoon. Ze lijken te treuren omdat de vreugdedagen verdwenen zijn. De vreugdedagen waarin de vogels hun vrolijke wijsjes zongen.

November ze kan zo droevig zijn, zo somber. Zonder afwisseling volgen de dagen elkander eentonig op. Het is of alles wegwijnt in de dood. Er zijn geen bloemen meer, geen liederen meer, geen groen meer, er is niets meer dat herinnert aan de zomer. De zon verliest elke de dag haar krachten. Het is buiten overal ongezellig. Bij zulke gedachten, verlang ik de zee te zien! Altijd levendig altijd afwisselend. Je kijkt naar de einder als het helder is, je verlangt naar de rust die van haar uitgaat! Ja, die *einder* spreekt van verlangen naar alles wat de Heere God geschapen heeft.

Maar op het land volgen de dagen elkander eentonig op, de natuur lijkt weg te kwijnen in de dood. Is er dan geen leven meer? O, jawel hoor! De bladeren vielen af door de *nieuwe* knopjes die de takken ons laten zien en die nieuw leven beloven! Zij troosten ons in deze donkere dagen. De misten mogen zich spreiden en de wind mag klagen en de kou mag verstijven - nog maar een maand en iets meer, dan gaan we weer vooruit. De zon keert tot ons weer om ons langer te zegenen met haar licht ! Dan komt de lente weer aan met al haar schatten die het leven verrijken!

Voor de dagen waarin we nu nog zijn, dit prachtige gevoelige gedicht 'Stemming' van H.W. Aalders:

Nu komt de nacht
onhoorbaar zacht
zich over de aarde spreiden:
't gerucht verstomt
geruisloos komt
de stilte nader glijden

daalt stemmingsfeer
straks in mij neer
wekt heilige gedachten
aan 't eeuwig goed
in 't vroom gemoed
dat Jezus blijft verwachten

Dan richt mijn ziel
waar 't licht inviel
zich jubelend naar Boven,
om in gebeen
U, God alleen,
voor Uw gena te loven !

08-11-2010 J. Koelewijn, Arnhem

De vrouw uit de spreuken

Het is best voor onze huisvrouwen een moeilijke tijd. Bij haar werk in het gezin is er zo dikwijls ander, zwaar werk te doen. Je kunt best wel begrijpen, dat veel vrouwen, jonge vrouwen ontmoedigd worden. Wat een genot is het dan, hun blijmoedig door het leven te zien gaan!

Een echte "Hollandse huisvrouw" gaat niet zo gauw bij de pakken neerzitten! In de geest van haar moeder, grootmoeder en overgrootmoeder zal ze altijd willen helpen! Kokkerellen in de keuken en zoveel vriendelijk werk in huis. En ondanks de drukte en moeilijkheden, weet zij een genoeglijke, behaaglijke sfeer te scheppen die elks hart verruimt. Ze lijkt daarin op: "de vrouw uit de spreuken"!

De vrouw uit de spreuken, Salomo beschrijft haar zo: *"zij zoekt wol en vlas, en werkt met lust van haar handen. Zij is als het schip van de koopman, zij doet haar brood van ver komen... Zij staat op als het nog nacht is..."* Zeker ze heeft hulp! Ook haar man helpt haar, ze geeft elk hun deel van het werk, maar het meeste doet zij toch zelf! *"Van de vrucht van haar handen"*, zo schrijft Salomo, *"plant zij een wijngaard."* Ondank dat zij met zó veel dingen liefdevol en daadkrachtig bezig is, heeft zij nog de tijd, zich over de ellendige en de nooddrufte te ontfermen. Toch is ze geen "huissloof", want zij doet haar mond open met wijsheid, en op haar tong is de leer van de goede daden. Hoe dat alles mogelijk is? Het geheim ligt in de woorden: *"Zij gordt haar lenden met kracht, en zij versterkt haar armen"*. Zij sterkt zich dus door het gebed!! Al in de vroege morgen buigt zij haar knieën, en zij beveelt zich Gode aan, met haar arbeid.

Woorden uit de bijbel zijn voor elke dag van het jaar. *"Verzadig ons in de morgenstond"* leert ons Psalm 90. Wie 's morgens in het gebed de Heere ontmoet, heeft de sleutel gevonden, om de hele dag Hem te wijden en Hem nabij te blijven. Laten we toch nooit verzuimen geliefden, om eerst met onze God en Vader te spreken vóór het leven beslag op ons legt en allerlei stemmen tot ons doordringen en ons beter gevoel overstemmen.

De vrouw uit de spreuken wist, dat het geheim van een goede huisvrouw dáár in gelegen is: de Heere te vrezen. En wie Hem waarlijk vreest, sterkt zich in Hem, en vindt ook de nodige kracht in Hem.

25-10-2010 J. Koelewijn Arnhem.

Oktober – kleurenmaand

De maand mei is de bloemaand! Een prachtige ertitel! Maar wat is de natuur mooi in Oktober! Prachtige herfstkleuren in zoveel bomen en struiken. Op heel veel plaatsen kan je wel een herfstkleurentoonstelling houden! Bladeren, bloemen, paddenstoelen! Er is zoveel om van te genieten! Moet ik al die bomen opnoemen die zo'n schitterende kleurenpracht in hun bladeren vertonen? Ook bloemen in de tuin kunnen nog schitteren in Oktober! Chrysanten, Dahlia's en Asters zijn nu echt mooi. De natuur is prachtig in de herfst! Het is, of voor alles gaat inslapen voor de winter, de Heere God, nog een keer als afscheid van de zomer, Zijn wonderbare pracht wil laten zien in al die herfstkleuren!

Herfstkleuren, misschien kun je ook wel spreken van *herfstliederen* die met vele stemmen gezongen worden. De stem nog rijker en schoner dan de andere. Als dan, tegen de avond, het laatste zonlicht straalt over al die kleuren, wat geeft de grote Schepper ons dan een stemming van rijkdom en heerlijkheid! De herfst kan ons wel weemoedig maken, door het afscheid, het sterven van al die kleuren. Maar toch, de herfst is geen sterven, het is inslapen om weer te ontwaken! De herfst, ze brengt ons tot bezinning, tot nadenken, tot herdenken. In Hebrreeën 11 lezen we dat Abel nog tot ons spreekt nadat hij gestorven is. Ja, de doden spreken nog. Horen wij het nog? Juist in de herfsttijd mag het ons aanspreken. Laten we stil zijn en luisteren. Wie de taal van de doden nog nooit heeft gehoord, die heeft ook de diepte van het leven niet ten diepste gepeild.

“Gedenk te sterven”, maar wij hebben het zo druk met het leven. Denken aan ons sterven, betekent, dat we ons leven zien als een voorbereiding op de eeuwigheid. Elk ogenblik wordt maar één keer beleefd en het keert nooit terug. In de herfsttijd troosten ons hen die ons voorgingen. “Zalig zijn de doden, die in het geloof in de Heere Jezus ontslapen zijn”. En “Welgelukzalig zijn die allen die de Heere verwachten!” Ja! Zij spreken nog onze geliefden die al bij de Heere zijn. Zij zeggen ons dat er rust te vinden is voor een onrustig mensenhart.

Jezus Uw verzoenend sterven,
blijft het rustpunt van ons hart.
Als wij alles, alles derven,
blijft Uw liefde ons bij in smart.

08-10-2010 J. Koelewijn Arnhem

Ziende op Jezus

“Laten we met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof” (Hebr. 12:1, 2).

Ziende op Jezus, dan kijken we niet *achteruit*! De Heere God kent mijn vruchteloze inspanningen, de verloren uren, mijn zonde en mijn berouw. Ik laat alles over aan God Die mij een Heiland heeft gegeven en mij mijn ongehoorzaamheid vergeeft.

Ziende op Jezus, dan kijk ik niet *vooruut*. De Heere God kent mijn toekomst, de weg die mij na korte of lange tijd in Zijn huis zal brengen. In elke beproeving zal de Heere Jezus met mij zijn en de last van de zorgen voor mij dragen.

Ziende op Jezus, dan kijk ik niet om mij *heen*, de schrik zou me overvallen. Zó groot is het tumult van de in beroering gebrachte levenszee, zó donker is de wereld vol van boosheid, zó vergeefs de hoop op geluk en vrede die zij aanbiedt.

Ziende op Jezus. Nee, dan kijk ik niet naar *mijzelf*, want dat maakt mij alleen maar diep ongelukkig, want ik heb niets in mijzelf waarop ik mijn hoop zou kunnen vestigen. Ik zie niets dan falen en onvolmaaktheid, alleen maar zwakke voornemens die steeds weer schipbreuk lijden.

Ziende op Jezus. Ja. ik zie naar *boven*! die mijn alles is en steeds weer mijn hart versterkt en verkwikt! Dáár kalmeren mijn angsten en worden mijn zorgen weggenomen. Dáár vind ik rust en vrede, vreugde en liefde.

Het Goddelijke licht verdrijft alle duisternis. Mijn hart word vervuld van hoop en opgetrokken tot mijn Heiland! Als we door genade de Heere Jezus mogen kennen, dan mogen we *vast voedsel* tot ons nemen, de Woorden van God! Dáár vinden we een schat van geweldige rijkdom waar veel Christenen niet eens een vermoeden van hebben. “Wat in het hart van de mensen niet is opgeklimmen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben” zegt Jesaja 64. Dat is het Oude Testament. “Maar God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest” zegt Paulus er achteraan in 1 Korintiërs 2 , dat is het Nieuwe Testament.

Het zien op Jezus, de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof, geeft ons telkens weer nieuwe schatten en verborgen rijkdommen. Hij Zelf is onze grootste Schat!

Jezus heeft mijn hand gevat,
en Hij zal mij verder leiden.
Hij mijn hulp mijn grootste schat,
Hij zal nimmer van mij scheiden.
U, o Heiland u alleen,
bent mijn troost in tegenheên.

De rijke dwaas

“Ziel, gij hebt vele goederen, opgelegd voor vele jaren, rust, eet, drink en wees vrolijk” (Luc. 12:19). Best wel een mooie toespraak die deze man voor zijn ziel hield. Het was wel een grote vergissing. Deze dwaze man dacht dat z'n lichaam zijn ziel was, Kun je een ziel verzadigen, genoeg doen, met lekker eten, wijn en allerlei vermaak? Nee, nooit! Anders zouden immers in de villa's van de rijken en in de vermaakcentra van de steden de gelukkigste mensen van de aarde moeten leven. Het tegendeel is veelal het geval.

De Heere Jezus zegt in Matteüs 16 vers 26: *“Wat baat het een mens als hij de hele wereld wint en zijn ziel verliest”*. Als je daarover nadenkt, de hele wereld winnen. Dat je dan de absolute heerser over de hele aarde bent! Dat je haar helemaal bezit en dat je dan de eer en het aanzien van de mensen geniet! Dat je ook nog kerngezond bent, geen enkel probleem met medicijnen en diëten. Dat je dan *“de”* topsporter bent en ook nog daarbij de hoogst ontwikkelde in alle wetenschappen. En toch ...wat zou het je baten als het om je prijs van je ziel gaat. Onze ziel die meer waard is dan alle schatten van de aarde. Zó kostbaar voor ons, nog veel meer voor de Heere God! *“Loof de Heere mijn ziel”* zo begint Psalm 103 en zo eindigt hij. *“Loof de Heere mijn ziel”*.

Onze ziel , ze verlangt niet naar het aardse, ze heeft het hemelse nodig. Onze ziel heeft *vrede* met God door het bloed van Jezus Christus nodig. Er moet inhoud aan onze ziel worden gegeven voor de eeuwigheid. Dat wil zeggen: gemeenschap met God door de Heere Jezus. Echt, dit geeft meer genot dan al de schatten op aarde.

Zolang de mens in rijkdom, gezondheid en aanzien leeft, denkt hij daarin gelukkig te zijn. Maar, o wee! Hoe snel gaat deze uiterlijke glans verloren. Laten we maar luisteren naar de stem van het Woord en stil worden voor God. Maak je gereed om God te ontmoeten, vandaag nog! Morgen kan het te laat zijn, want zo snel als de glans van het aardse vergaat, zo snel vergaan ook de dagen van je korte leven. Wat een genade - beste mensen – te mogen zingen:

Neem de wereld geef mij Jezus
'k Weet Hij stierf voor mij aan 't kruis
'k Dank Hem hier en ook voor eeuwig
Als ik Hem zie in het Vaderhuis.

Het boek van alle mensen

“Hebt u nooit gelezen wat door God tot de mensen gesproken is?” dat zegt de Heere Jezus in Matteüs 22:31. De Bijbel is voor alle mensen geschreven en richt zich ook tot allen. De Schepper wil de mensen niet in het duister en in hun eigen zoeken laten ronddwalen. Hij wil hun licht schenken over alles wat zij moeten weten, vooral over God en over henzelf.

Nee, in de Bijbel vinden we niet het antwoord op *alle* vragen die wij kunnen stellen, wij vinden daarin de weg waardoor de zondige mens met de heilige God kan worden verzoend. Wij horen Gods stem bij het lezen van de Bijbel. Deze vleit ons nooit, maar legt wel onze schuldige toestand bloot. Maar tegelijker tijd laat zij ons Gods geneesmiddel zien: Het Zoenoffer van Zijn Zoon, Jezus Christus. Laten we nog van Hem lezen in Marcus 5.

De Heere Jezus en Zijn discipelen komen met het schip “in het land van de Gadarenen” en leggen daar aan. De eerste mens die ze daar ontmoeten is een man die volkomen bezeten is door demonen, waardoor hij ontzettend woest en niet te binden is. Een verschrikkelijk feit! De woeste man is het morele beeld van de zondaar die een speelbal van de duivel is. Ja, hij is iemand die door zijn brute lusten gedreven en geplaagd wordt en bij de dood (in de graven) woont. Het is iemand die gevaarlijk is voor zijn medemens, maar ook zichzelf alleen kwaad kan doen.

Ook wij zouden ons zeker met afschuw van dit schepsel afgekeerd hebben. De Heere Jezus doet dit echter niet! Hij houdt Zich juist bezig met deze ongelukkige man. Niet om hem te ketenen, maar juist om hem uit zijn ellende en slavernij te verlossen. Voor de inwoners van de stad is het wonder dat met die man gebeurd is minder belangrijk dan het verlies van hun varkens. De Heere Jezus voldoet aan hun verzoek en gaat weg. Hij laat daar wel een getuige achter! En wie zou dat beter kunnen zijn dan hij die eens bezeten was?

Is dit niet een prachtig beeld van de tegenwoordige tijd? Ook al is Hij door de wereld verworpen, toch heeft de Heere Jezus juist daar personen geplaatst die Hij gered heeft. En hun geeft Hij de opdracht om van Hem te vertellen. Geve de Heere genade om deze taak te vervullen, naar de genade-gave die Hij aan een elk van de Zijnen geeft. Dat lezen we ook in psalm 66 vers 16: *“Komt, hoort toe, o allen gij, die God vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft”*.

13-08-2010 J. Koelewijn, Arnhem.

Wonderen van de schepping

Het is goed, ook in de vakantietijd te letten op de wonderen van de schepping. In de natuur kun je Gods scheppende hand zien. “Sta stil en let op Gods wonderen” zegt Elihu tot Job in het prachtige hoofdstuk. 37. Ook het spreken van God tot Job in hoofdstuk 38 is heel bijzonder!

Een blauwe vinvis kan 35 meter lang worden en een gewicht hebben van 160 ton. Een walvis wordt niet zo groot, maar toch 25 á 30 meter. Als dit zoogdier een kindje krijgt, weegt het kind 7 ton. Het is moeilijk zich een baby voor te stellen die even zwaar is als een autobus van 9 meter lang. De moeder geeft het dagelijks melk, die wordt ingespoten en wel een ton per dag. Ongeveer 1000 liter dus. De baby groeit daar bijzonder goed op en weegt na 7 of 8 maanden al 40 à 50 ton. Een walvis is na 2 jaar volwassen, kan met z'n derde jaar zelf kinderen hebben en wordt ongeveer 50 jaar oud.

Dolfijnen behoren tot de meest intelligente dieren. De dresseurs in de dolfinaria zijn nog méér verbaasd dan de bezoekers, hoe snel de dolfijnen iets begrijpen en leren.

Het zijn warmbloedige wezens, zoogdieren die hun jongen levend “te water laten” en zogen. Ze hebben het zeldzaam vermogen door pikdonkere oceanen te kunnen navigeren tot wel 300 meter diepte. Daarna kunnen ze *direct* weer naar de oppervlakte komen. Duikers kunnen sterven als ze snel van 70 meter diepte naar boven komen. De manier waarop dolfijnen hun ademhaling kunnen regelen is zonder weerga in de hele schepping. Geleerden weten niet hoe dit zit.

Een mug slaat met zijn vleugels 400 slagen per 1 seconde. Een torretje heeft geen gewone ogen, maar een paar microscopen, waardoor het alles 200 maal vergroot ziet.

Het menselijk lichaam is wel het grootste wonder van Gods schepping. Heeft u wel eens naar uw duim gekeken, naast uw 4 vingers? Wonderlijk wat je kunt doen met alles wat we gekregen hebben. Toch is de waarde van ons lichaam zeer gering, berekend naar zijn grondstoffen. Het grootste deel ervan is water, een hoeveelheid ijzer en verder wat kalk en fosfor. Dan blijven er nog wat zoutdeeltjes over. De totaalwaarde is slechts enkele euro's. Toch wil satan mensen kopen voor goud, ja hij wil hun de schatten en het genot van de aarde geven als ze zich aan hem verkopen. De Zoon van God betaalde een grotere prijs. Dat was ware liefde. Hij gaf Zijn bloed, Zijn leven om u en mij te kunnen bezitten.

27-07-2010 J. Koelewijn, Arnhem.

'k Sluit mijn oogjes. 'k Vouw mijn handjes.

Wat is het kostelijk gevouwen handjes te mogen zien! Het is ook goed om zelf de handen te vouwen. Hoe zal een mens anders voor de Heere God kunnen komen dan met gevouwen handen, biddend om genade. Gevouwen handen... in de Bijbel wordt er niet vaak over geschreven. De enige keer dat we daarin van gevouwen handen lezen, is in de schets van de luiaard: *“Een weinig slapends, een weinig sluimerends, een weinig handvouwens, al nederliggende...”* (Spr. 6:10).

In Israël waren gevouwen handen niet het symbool van het gebed. Bij het volk was de gebedshouding: staan, met uitgebreide en ten hemel geheven handen. Zo deed Koning Salomo het. Bij verootmoediging volgde een knielen en neerbuigen: *“En het Volk antwoordde: Amen, Amen met opheffing van hun handen en neigden zich, en aanbaden Hem, met de aangezichten ter aarde”* (Neh. 8:7). *“Laat ons onze harten opheffen en onze handen tot God in de hemel”* (Klaagl. 3:41). Wanneer in de christelijke gemeente de gewoonte kwam om bij het gebed de handen te vouwen weten we niet. We begrijpen wel de bedoeling. De gevouwen of tegen elkaar gelegen handen spreken van overgeven op genade.

Gevouwen handen. Zijn ze afspiegeling van de ziel? Zoals ook het gezicht en de ogen. Prachtig zijn de voorstellingen van het biddende kind. De kinderziel die nog geen zware strijd ondervonden heeft. Maar straks komt het leven met zijn worstelingen en zijn vragen. Bij de één zoveel dieper insnijdend dan bij de ander. Dan komt er spanning in die gevouwen handen. Krampachtig soms of ook in bewuste overgave, de rust na de storm. Ik zie gevouwen handen, slap, passief, als van dat biddende oudmoedertje, dat wachtend haar handen laat rusten in haar brede schoot. Ik zie tegen elkaar gestrekte handen, die de boodschap van de Heiland hebben aanvaard: *“Een ander zal u gorden en brengen waar gij niet wilt”*.

Gevouwen handen... Toen we kind waren vouwde Moeder onze handjes tot gebed. Daar begint het mee, een ander vouwt onze handen. En straks zullen weer anderen onze koude verstijfde vingers samenbrengen. Daar eindigt het mee; een ander vouwt onze handen. Maar de grote beslissende levensvraag is, of wij, tussen het begin en dat einde, zelf geleerd zullen hebben de handen te vouwen. Worstelend met God. Biddend om genade.

Gods schepping

Wat heeft de Heere ons toch veel gelaten om te genieten. Het mooie Eiland Tholen! In de Julimaand wel uitzonderlijk mooi! En wat vliegt er niet door de lucht boven en langs het Eiland! Geweldig toch al die vogels, niet om te tellen! Het is de Heere God die al die vogels voedt! Zo lezen we het in de Bijbel en je kunt het ook zien. Op de zomeravonden zie je daar boven het water wolken van mugjes. Kostelijk voedsel voor die vogels!

Ja, de Heere God schiep het alles, Hij is de enige Schepper; Hij schiep de aarde, de hemelen, het heelal. De knapste geleerden zoeken in waanwijsheid nog steeds naar het begin. En ze worden in hun grote kennis steeds meer verward... Met menselijke wijsheid is het ook nooit uit te vinden. De hemelen vertellen Gods eer (Ps. 19)! We hebben de openbaring van de Woorden van God: de Bijbel. *'Door het geloof verstaan, begrijpen wij, dat de wereld door het Woord van God is toebereid'* (Hebr. 11:3).

Elke eenvoudige gelovige christen begrijpt dat alleen God kon beginnen en dat Hij alleen de schepping kon scheppen. En dat niet alleen, maar dat Hij ook nu nog in die schepping *'alles draagt door het Woord van Zijn kracht'* (Hebr. 11:2, 3).

Als we dan denken aan al het verschrikkelijke lijden op aarde. De dood die mens en schepping zo aangrijpend in zijn greep heeft. Het toont ons de vijand van God, die in zijn opstand tegen God, de mens en de schepping in het verderf wil meesleuren. Hoe vredig en lieflijk was het niet in het Paradijs. Waar de Heere God met de mens, Adam, kon rondwandelen. Het was alles zo goed! Maar de zondeval kwam, de mens viel in de zonde. Van dat heerlijke, dat vredige van Gods Schepping werd hij verdreven.

De Heere God die een genadig en barmhartig God is zal Zijn Schepping uit de hand van Zijn tegenstander bevrijden (Rom. 8:19-22)! God moet het winnen, God zal het winnen. Hij is de eeuwige God en wat Hij maakt moet eeuwig zijn. Ook u bent eeuwig, uw ziel is onsterfelijk. Zult u eeuwig aan Gods kant staan? Of bij Zijn tegenstander? Als u niet kiest voor Hem hebt u al gekozen tegen Hem. De Zoon van God gaf Zichzelf, opdat wij voor eeuwig gered zouden worden.

*Dit is het eeuwige erbarmen
dat al ons denken overtreft.
Een God die in Zijn Vaderarmen
de zondaar aan Zijn hart verheft.
Die hem van schuld en straf bevrijdt
hem opneemt in Zijn heerlijkheid.*

De belangrijkste reisgids

'Dat het boek van deze Wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles, wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uw wegen voorspoedig maken, en alsdan zult gij verstandig handelen' (Joz. 1:8).

Een jongeman ging op vakantie en pakte zijn koffer in, terwijl een vriend stond te kijken. 'Zo ik denk dat ik nu wel zo'n beetje alles heb. Het enigste wat er nu nog bij moet, is een reisgids, een spiegel, een lamp, een verrekijker, een gedichtenbundel, een zwaard, een hamer en nog een hele rij boeken'. 'Ach jòh dat kan toch nooit! Dat krijg je van je levensdagen niet meer in die koffer!' antwoordde de vriend. 'O, ja wel hoor! Hier heb ik alles!' en met deze woorden pakte hij z'n Bijbel, deed hem in de koffer en sloot het deksel.

Tegenwoordig wordt er heel wat afgereisd. Sommigen gaan voor hun plezier op pad. 't Is nu immers veel goedkoper dan toen opa jong was! Ook in de handel en industrie wordt veelvuldig gebruik gemaakt van de vele reismogelijkheden. Complete legers ingenieurs, zakenlieden, monteurs en noem maar op, zijn dagelijks onderweg, tot in verafgelegen landen toe. Onder al die reizenden zijn zeker ook christenen. Zouden die christenen allemaal de Bijbel meegenomen hebben? Ook als je ver van huis bent, moet je het lezen van het Woord van God niet nalaten!

Als je op reis gaat en je er niet voor zorgt, dat je planten water en voeding krijgen gaan ze dood. Hoe kun je zelf, in geestelijk opzicht, in leven blijven als je niet elke dag je voedsel krijgt? Dus laten we ook in de vakantie de Bijbel lezen!

En... waar je ook bent, volhardt in het gebed! (Kol. 4:2). Ook dat hebben we nodig 'het gebed'! Bidden is niet eenmalig. We moeten met volharding bidden. En daarin waakzaam zijn! Deze vermaning waarschuwt ons om niet gedachteloos te bidden. Dan zouden we het antwoord van God niet opmerken en daarmee de dankzegging vergeten..

Waar we ook zijn lieve mensen, laten we ons gebedsleven steeds toetsen aan het Woord van God, opdat het fris en blijvend mag zijn, tot aan de spoedige komst van de Heere.

Stilte

'Immers is mijn ziel stil tot God, van Hem is mijn heil' (Ps. 62:2).

Ja, stilte wat kan ze weldadig zijn! Jesaja profeteert, dat het volk des Heeren eens zal wonen in een woonplaats van vrede, in stille geruste plaatsen. David zingt in zijn herderspsalm over de zeer stille wateren, waaraan de kudde van de Heere wordt gevoerd. Petrus zegt, dat een stille geest kostelijk is voor God, zij worden dan ook de stillen in de lande genoemd. Stilte moet dus het kenmerk zijn van een ieder die op God vertrouwd.

Er is ook een verkeerde stilte; een stil en gerust zijn in zichzelf, een bouwen op eigen kracht en bekwaamheid. Ook is er een stilte vanwege zonde en verval; de lofzang wordt dan niet meer gehoord, ze zwijgt. De harpen worden aan de wilgen gehangen.

We mogen in kinderlijk vertrouwen dicht bij de Heere zijn, in rust en stilte; immers is onze ziel stil tot God. Van Hem is ons heil. En laat de Heere God voor ons strijden, wij mogen alles stil in Zijn handen geven. 'Gij zult stil zijn'. In stilheid en vertrouwen ligt onze sterkte. Salomo en Paulus vermanen ons, de woorden van wijsheid in stilheid aan te horen. Met stilheid te werken en ons te laten leren in stilheid. Als de Heere God Zich aan Zijn dienstknecht openbaart, is het niet in storm en wind maar in het ruisen van een zachte stilte.

Is de stilte ook niet vaak een zegen tijdens onze vakantie? Onze dagen zijn soms zo gespannen door zenuwachtige drukte, en het onafgebroken geraas om je heen. Dan vinden we een weldadige rust in Gods vrije natuur! We zien en genieten van Gods heerlijke schepping en het laat ons een tijdje alle drukte vergeten. Dat we maar kostelijk worden verkwikt in deze mooie zomermaanden. Maar laat de zo begeerde stilte het beeld zijn van de geestelijke stilte, die je overal in alle tijden kan smaken. Dat is een stilte, die ook het deel is van de zieken, of van ouderen, of van hen die *niet* op vakantie kunnen gaan. Laten we het oog steeds richten op het *goede* van God en van onze Heere Jezus Christus!

'Stil zijn en letten op Gods wonderen'. Dat is een innerlijke verkwikking, die *ver* uitgaat boven het vakantiegenot. Als de ziel stil is tot God, houdt men zich niet bezig met de *gave*, maar met de *Gever*; en verwacht men ook weer van de Gever de gave, het heil waaruit dit dan mag bestaan. Ook in een huis van verdriet en van zorgen, aan het ziekbed van lijden, kan een vrede en een stilte heersen, die afstralingen zijn van hemelse rust.

Voor u allen een gezegende vakantietijd toebeden.

16-06-2010 J. Koelewijn, Sint-Annaland

Behoud u om uws levens wil

Zo lezen we dit in Genesis 19. Die woorden kwamen tot Lot, toen hij moest vluchten uit die goddeloze stad Sodom.

Er is een bekend verhaal van een kleine jongen die nog in het brandende huis was toen de hele familie al gevlucht was. Die jongen had niet snel genoeg de weg naar buiten gevonden. Alles stond in brand en niemand kon het huis meer ingaan. Plotseling riep de jongste dochter: *'Kijk daar boven in het raam'*. Iedereen keek naar boven, daar stond Hans! Hij stond in de walm van de rook en het vuur had zijn haren al verschroeid. De vader riep: *'Spring, Hans, spring, ik vang je op!'* Maar Hans riep terug: *'Hoe moet ik springen, vader, ik kan u helemaal niet zien door die rook!'* Maar de vader riep terug: *'Het maakt niet uit dat je mij niet ziet! Ik zie jou daar heel duidelijk staan. Ik vang je op. Het vuur is bijna bij je'*. Hans sprong en werd opgevangen door de armen van zijn vader.

Lieve mensen, u voelt misschien al lange tijd het gevaar. U weet dat u zich in een brandend huis bevindt, in een wereld die het oordeel tegemoet gaat. Misschien zou u graag willen *'springen'* maar durft u niet omdat u God niet ziet. Maar God ziet u - en daar gaat het om! Spring toch met heel uw zondelast. Deze Heiland – God zal ook u niet laten vallen. Kijk naar het kruis, daar hing de Heiland, de Verlosser. Hij stierf daar, om allen te redden die zich met hun schuld en zonden in zijn armen laten vallen.

Weet u, als je gered bent uit een brandend huis, wat een vreugde doorstroomt dan je ziel! Je springt op van vreugde en je roept het iedereen toe: *'k ben gered, 'k ben gered! Maar als je dan gaat beseffen, dat degene die jou gered heeft, zelf in het vuur van het oordeel van God is omgekomen, dan kan je alleen maar heel stil zijn. Dan is de redding niet het belangrijkste, maar de Redder, de Heere Jezus Christus! Hoe méér je daar over nadenkt, hoe groter Hij wordt. Overvloeiende dank is er en je kunt het niet voor je houden! Met de apostel Petrus roep je het mee: 'Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden!'* (1 Petr. 1:3). Dan is er een nieuw lied in je hart:

*Met U o Heer zijn wij gestorven
en uit de dood weer opgestaan.
De zegepraal hebt U verworven
en bent de hemel ingegaan.
Verhef ons hart tot U naar boven
opdat wij U vol vreugde loven!*

De leeuwerik

Wat een bijzonder vogeltje is de leeuwerik toch! Vanaf de grond vliegt ze in één keer recht omhoog, naar de zon. Hoe kan toch een vogel die zo hemelhoog vliegt, zo laag haar nestje bouwen? Zo maar in de grond bouwen zij het nestje, zelfs een laag over de grond gebogen tak nemen zij niet. De leeuwerik stijgt zingend van het nest en vertelt jubelend van haar vertrouwen in de Schepper. Hoe komt het toch, dat juist deze vogels, die zo jubelend *hoog* de hemel invliegen, hun nest zo *laag* maken als het maar kan? Maar zijn die arme, nee, rijke leeuweriken niet het beeld van de arme, nee rijke kinderen van God? Zo bevinden zich nu laag op deze koude aarde met zijn moeite en verdriet, maar mogen eenmaal opstijgen, jubelend vol verwachting en vreugdevol! Zoals de jubelzang van de leeuweriken de zang van andere leeuweriken opwekt, zo wekken de gelukkige kinderen van God anderen op omhoog te zien, daar is de Heere Jezus!

Alles in de natuur gaat omhoog. De bijen vliegen uit hun korf omhoog; zelfs de slak klimt omhoog, met huis en al; de duif, de koekoek, de valk, de arend alles trekt naar boven. Ook het gras en de bloemen. Ook de mens, alles richt zich naar boven. Maar hoe hoog ze ook mogen komen, altijd vallen ze weer op de aarde terug. Maar anders is het met de kinderen van God. Waar hun schat is, daar is hun hart; in de hemel! Elke dag ondervinden zij, dat zij een woning op aarde hebben. Te midden van moeite en zorgen. Maar zij vliegen telkens weer omhoog, hun jubeltonen zingend, omdat zij God eren, die ze met volle bewustzijn en in liefde toebehoren. Eenmaal zullen zij met ziel en lichaam de hoogte ingaan, naar de hemel! Zij zijn nu reeds met hun hart hoog in de hemel. Voor de wereld zijn zij arm, maar zij zijn rijk en gelukkig, hun jubelend opstijgende gedachten en liederen getuigen ervan.

Daarom is de leeuwerik zo'n lieflijk beeld; zo laag wonen en jubelend opstijgen. Maar oneindig maal hoger dan de vogels, dan onze gedachten, ja hoger dan de sterren is het hemels paradijs. Daar is de Heere Jezus. Daar mogen Gods kinderen reeds wandelen! "Onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, de Heere Jezus Christus" (Fil. 3:20). Daarom jubelend opstijgen! Naar de hemel mijn hart! Ook al komen we telkens weer op aarde, waar onze woning, ons werk is. En al kan er veel komen dat ons terneerdrukken kan. Toch; ten hemel mijn hart! Mijn hart dat triomfzangen zingt. Mijn hart, dat altijd jong blijft en fris, omdat het vernieuwd wordt door Hemelvaart, door het verlangen naar de Heere Jezus.

18-05-2010 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Moederdag – moedervreugde

In misschien wel de mooiste maand van het jaar, *mei*, is daar ook de moederdag! Moeder, dat is de hand over je bol voelen als je het zo nodig hebt. Moeder, wat een liefdevol hart heeft zij! Zij offert zich op voor haar kind. Zij ontvangt het als een blij geschenk. Om de vreugde, wanneer zij haar kind het eerste levensteken heeft horen geven, vergeet zij alle moeite en smart die haar deel waren. Ze drukt haar kind aan het hart en dat hart zal warm blijven kloppen. Tot het geluk van haar kind zal zij alles geven. Met duizend moeilijkheden kan haar kind onbevreesd tot haar komen; en bij droefheid en teleurstelling zal zij tranen drogen en weten te bemoedigen. In duizenden vreugden leeft zij mee en als kind met haar kind maakt zij de jeugd tot een blijde zonnige tijd.

Er zijn geen groter heldinnen dan biddende moeders! Wie kan beschrijven de zorgen, de bemoeienissen, de biddende waakzaamheid van biddende moeders? En als je troost behoeft? Wie kan troosten, behalve God, zoals een moeder troost? Moeder! U hebt mij zo vroeg de Heiland leren zoeken! En mij geleerd, dicht bij Hem te blijven, Mijn lieve moeder – ze is al jaren bij de Heere – toch wil ik het nog eens zeggen, dank voor al uw trouwe zorgen, uw vriendelijke woorden, uw altijd minnende hart. Moederliefde, wat moet er toch in Gods liefdevol hart zijn, dat Hij zoiets teers en verhevens als moederliefde deze wrede wereld instuurde.

Ook het onderwijs van een moeder die de Heere vreest is kostelijk! In de bijbel lezen we dat zo heel mooi in Spreuken 31. We lezen daar van Smul, dat is een bedekte naam voor Salomo. Aan het slot van het spreukenboek heft hij een prachtig loflied over haar aan! Zij trekt zich het lot aan van weduwen en wezen. Zij is een steun voor verdrukten. Zij breidt haar handpalm uit tot de ellendige en zij steekt haar handen uit tot de nooddrufte. Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding en zij lacht over de toekomstige dag. Zij doet haar mond open met wijsheid, op haar tong leert zij goedheid. Zij weet alles van haar huis! Wat een moederliefde spreekt er uit al die woorden.

Ook wij behoren tot die kinderen die opstaan en haar welgelukzalig noemen. Moederliefde ze is een schone straal van Gods liefde. Als de liefde van een moeder zo hoog zo goed is, wat is dan niet de liefde van de Heere God. Die macht der liefde die we mogen aanbidden.

Gij hebt mij lief, getrouwe God en Vader!
Meer dan de trouwste vrind.
Gij hebt mij lief zoals een tedere moeder
Haar zuigeling bemint.

Zij roepen de HEERE niet aan

We lezen bovenstaande titel in de heel ernstige Psalm 14 vers 4. U hoort toch niet bij de mensen die God niet aanroepen, die het bestaan van God loochenen? Als dat zo zou zijn, dan is het best te begrijpen dat u niet tot God bidt, want: *“Wie tot God nadert, moet geloven dat Hij is en dat Hij een Beloner is van hen die Hem zoeken”* (Hebr. 11:6).

U behoort toch niet tot die mensen die alleen af en toe tot God roepen als ze in nood zijn? Natuurlijk in moeilijke omstandigheden heeft menigeen de weg tot God gevonden! Misschien zegt u, ik heb nog nooit een reden gehad om bij God aan te kloppen. Is dat werkelijk zo? Dan hoop ik dat God u de ogen wil openen voor al Zijn vriendelijkheid en goedheid die Hij aan ons mensen geeft. Daar mogen we elke dag van genieten! Dan hebben we toch reden genoeg om Hem daarvoor te danken?

Ons geweten, dat is wel het aller belangrijkste punt waarom we God zouden moeten aanroepen. Van nature leven wij mensen in onvrede met God maar de Bijbel roept ons op: *“Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan terwijl nabij is”* (Jes. 55:6). Nu is Hij nog genadig en wil graag dat u met Hem in het reine komt.

De macht van de Heere Jezus kent geen grenzen. Hij komt ons te hulp in al onze angsten en problemen. We hebben dit al dikwijls ervaren. Toen we dachten, dat ons scheepje zou zinken, was Hij er en stilde de storm. Als wij meenden, dat alles verloren was, kwam Hij bij ons en fluisterde ons in het oor: *“Ik ben het, vrees niet”*! Er is geen probleem zo groot, of de Heere Jezus kan ons er uit halen. *“Wij hebben niet een Hogepriester, die niet met onze zwakheden kan meelijden, maar Eén, die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde”* (Hebr. 4:15).

Haast tweeduizend jaar lang heeft Hij Zich nu al om al de aangelegenheden van de Zijnen bekommerd. Wie zou kunnen zeggen hoeveel smekingen er in al die jaren tot Hem zijn opgezonden? Heeft er ooit een kind tevergeefs bij Hem aangeklopt? En lang voor dat wij riepen had Hij de gevaren al gezien. Boven ons bidden helpt Hij! We mogen ons elke dag weer opnieuw aan Hem toevertrouwen. Laten zien dat we Hem liefhebben en toebehoren.

Heere Jezus, laat geheel ons leven,
U toegewijd zijn hier op aard'.
Wij willen lof en eer U geven,
U bent de hulde eeuwig waard.

De Opstanding en het leven

In de christenheid hoor je steeds weer de opvatting dat de zondag de aan de Heere toebehorende dag, dezelfde betekenis zou hebben als de sabbat die de Joden vieren. De Bijbel leert ons anders. De sabbat, de laatste dag van de week, heeft een heel andere betekenis dan de zondag, de eerste dag van de week. De zevende dag staat in verbinding met de aarde en de schepping. Het spreekt van de rust van God die Hij ook aan Zijn volk Israël en tenslotte alle volken wilde schenken. De ware sabbatsrust kan echter pas aanbreken als God al Zijn plannen met de aarde en de mensen, in Christus tot voleinding zal hebben gebracht. Dat zal in het duizendjarig rijk zo zijn.

Maar de eerste dag van de week is de opstandingsdag! De dag van de Heere Jezus. De dag, de roem der dagen waar Psalm 118 van spreekt. Het volbrachte verlossingswerk en de opstanding van de Heere Jezus Christus vormen de grondslag van het hemelse volk van God. Zo is de zondag de eigenlijke feestdag van de christen. Elke gelovige heeft het voorrecht zich op deze dag in het bijzonder te verheugen in zijn Heere en Heiland. Deze dag, de opstandingsdag brengt aan het licht wat God voor ons heeft gedaan. Terwijl de gelovigen het avondmaal vieren, gedenken zij het lijden en sterven van hun Heiland met dankbare harten.

We horen Zijn stem: *“Ik ben de Opstanding en het Leven, wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven”* (Joh. 11:25). De dood van onze Verlosser, de Heere Jezus, de grote Overwinnaar van Golgotha, was noodzakelijk om voor de ogen van de wereld, *“de Weg des Levens”* te laten zien (Jer. 12:8). Zijn opstanding heeft de mensheid hoop gegeven. Wat een heerlijke openbaring!

Ons sterfelijk lichaam, dat vergaat en tot stof weerkeert, zal weer opstaan in heerlijkheid! Het evangelie heeft volkomen geopenbaard wat de knapste koppen op aarde niet hadden kunnen bedenken. *“De Heere Jezus heeft het leven en onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het evangelie”* (2 Tim. 1:10). Zijn opstanding is de garantie voor de opstanding van de Zijnen. Hij is de Eersteling, de eerste vrucht van de oogst die in de hemel wordt ingevoerd. Wij Gods kinderen, horen daarbij. Wat een genade!

06-04-2010 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Rijk en gelukkig

Het is dubbel levensgeluk voor de christen die zich bewust is, dat al zijn zonden vergeven zijn. Het verzoend zijn met God geeft grote vreugde! Het maakt ons gelukkig te wandelen in de kracht en gemeenschap met de Heere God, tot eer van zijn Naam.

In Exodus staat een volk van verlost en aan de overzijde van de Rode zee. En wat roepen zij vol vreugde uit? *“De Heere is mijn kracht en mijn lied. Hij is mij tot heil geweest”*. En David roept het uit in Psalm 32: *“Welgelukzalig is hij, van wie de overtreedingen vergeven, en van wie de zonde bedekt is”*. Ja, de Moorman, als hij de Heere Jezus heeft gevonden, vervolgt zijn weg met blijdschap. En de cipier te Filippi, *“verheugde zich omdat hij met Zijn hele huis tot geloof in God gekomen was”*.

Hemelse blijdschap valt het hart ten deel, dat zich bevrijd weet van al zijn zondelast. En in die vreugde is de verlost niet alleen, nee, de hemel en aarde verheugen zich als een zondaar voor de Heere Jezus buigt! De Goede Herder als hij het verloren schaap heeft gevonden! De vrouw, die de verloren penning vond roept uit: *“Weest blijde met mij”*. En van de vader die de verloren zoon terug kreeg lezen wij: *“En zij begonnen vrolijk te zijn”*. Vreugde bij de Drie-enige God, vreugde bij de engelen van God, vreugde bij de zondaar, vreugde bij de Gemeente van God. Vreugde over één zondaar die zich bekeert!

Toch kan het zijn, dat je als christen probeert blij en gelukkig te leven, maar dat je dan net zoals de mens in Romeinen 7 Christus uit het oog verliest. Dan ga je proberen je eigen zondige natuur te verbeteren en dat lukt nooit! Christus is een volkomen Verlosser! Hij verlost niet alleen van de zonden, maar ook van de heerschappij van de zonde! Christus heeft niet alleen onze zonden gedragen en ervoor geleden, opdat God ons de zonden zou kunnen vergeven; Hij is ook tot zonde voor ons gemaakt! Hij ging ook voor ons in de dood om ons ter verlossen van de macht van de zonde! Christus is voor mijn zonden gestorven. Hij is ook tot zonde gemaakt, om mij van de macht van zonde te verlossen!!

De gelovigen in Christus zijn met Christus gestorven, maar ze zijn ook met Christus opgestaan! Zij hebben een nieuw leven ontvangen en door de kracht van de Heilige Geest wandelen zij tot Gods eer. Wie dit gelooft en beleeft is onuitsprekelijk gelukkig te midden van alle omstandigheden. O, Heiland hoe groot en hoe rijk aan vruchten is het werk van verlossing, dat U voor arme, schuldige, ongelukkige zondaars hebt volbracht!

“De Heere heeft grote dingen bij ons gedaan, daarom zijn we verblijd” (Ps. 126:3).

De Heere regeert

Het zijn kostelijke woorden! Tot vier keer toe lezen we het in het Psalmboek. Als we kijken naar de wereld om ons heen en het is allemaal zo dichtbij gekomen, toch te mogen zeggen: *“De Heere regeert”*. Er gebeuren zoveel verschrikkelijke dingen op de aarde die niet naar de wil van God zijn! De Heere Jezus heeft ons geleerd tot de Vader in de hemel te bidden: *“Uw wil geschiedde, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde”*. De tijd dat Gods wil op aarde geschied, is nog niet aangebroken. Maar die tijd komt! De Heere zal over alle mensen regeren op aarde! Dan zal de aarde vol zijn van de kennis van de Heere! Wat een tijd zal dat zijn!

De Heere regeert. (Ps. 99:1 SV). Vader las die psalm op een zondagmorgen. Die avond tevoren was vader heel bedroefd thuis gekomen. Zijn baas had hem ontslagen, het was tijdens in de zomer van 1933. Crisistijd. Moeder hilde, k' weet dat nog heel goed, zes jaar was ik, drie zusjes, één ouder twee jonger... Al huilend brachten de ouders ons naar bed. Hoe zou het met hun gezinnetje nu moeten gaan? De volgende morgen las vader Psalm 99. Zelf weet ik dat niet meer, m'n ouders hebben het later dikwijls opgehaald. Het was mijn beurt om het laatste woord te zeggen. “Coos... wat was het laatste woord?” Ik had niet goed geluisterd en wist het niet. Vader nog eens “Coos... het laatste woord”. Ik wist het niet maar ik was wel begonnen om goed te luisteren daarom zei ik het *eerste* woord: “De Heere regeert”. Die woorden, dit voorval hebben m'n ouders buitengewoon bemoedigd! Nu spreekt men ook wel van een *“crisis”* maar er is nu toch zo'n overdaad van zoveel. Toen was er echt armoede, mijn ouders mochten alles aan de Heere overgeven! Door alles heen, Hij regeert!!

Zo groot, zó machtig, zo heerlijk is Hij, die de wereld regeert. Hij die ook *ons* lot en leven bepaalt. Hij, die om Christus wil voor ons een Vader in de hemel wil zijn. Zeker, er zijn maar weinigen, die uit het geloof leven, dat de Heere God alles in Zijn hand houdt. En dat die dag spoedig aanbreekt, dat de ganse aarde vol zijn zal van de heerlijkheid van de Heere. Dat de volken zullen instemmen met het lied van de engelen uit Jesaja 6. Zij roepen tot elkaar: Heilig, heilig, heilig is de Heere der heerscharen! De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol!! Ja! Wat een tijd zal dat zijn! Het doet ons verlangen naar de komst van de Heere Jezus steeds sterker worden. Wat een genade Hem te mogen blijven verwachten!

*O Heer Jezus, mijn vertrouwen,
wat zal dat voor mijn ziele zijn.
U in heerlijkheid te aanschouwen,
eeuwig U mijn lof te wij`n.*

Slapeloze nachten

We hebben zeker allemaal wel eens uren, waarin we 's nachts niet kunnen slapen. We maken ons zorgen, zijn verdrietig omdat er een geliefde van ons heengegaan is. Het kan ook zijn dat er zorgen in het gezin zijn, verdrietige dingen, of financiële zorgen, die ons de slaap kunnen ontnemen. Ook zijn er geestelijke zorgen, die de gelovigen veel moeite kunnen bezorgen, lichamelijke pijnen kunnen soms zo ver gaan, dat zij iemand niet alleen de slaap roven, maar zelfs hinderen bij het bidden. God hoort dan ook ons zuchten! Hij wil ons helpen, ons vrede geven. De Bijbel zegt het zo mooi in Filippenzen 4 *“Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten bewaren in Christus Jezus.”* De Heere God geeft meer, dan wij kunnen vragen! Nee, een slapeloze nacht hoeft niet nutteloos te zijn.

Naast zorgen kunnen er ook andere oorzaken zijn, waardoor we niet in slaap kunnen komen. Als er in ons eigen hart iets niet in orde is. Misschien heeft een medegelovige ons beledigd en is er wrok in ons hart. Er kan ook een niet door mij veroordeelde zonde tussen God en mij instaan. Dan is niet alleen ons hart onrustig maar laat ons geweten ons ook niet met rust. De gemeenschap met onze hemelse Vader is verstoord en we zijn ongelukkig. Dan is het echt geen wonder, dat we niet kunnen slapen. Zulke onrust gaat pas weg als we voor de Heere nederig onze zonden belijden! God is getrouw en rechtvaardig, Hij vergeeft en reinigt! (1 Joh. 1:9).

Maar is er ook nog een derde reden waarom wij 's nachts wakker kunnen liggen. Als we denken aan David die in psalm 63 zegt: *“Mijn mond zou roemen met vrolijk zingende lippen, wanneer ik op mijn bed aan U denk- over U nadenk in nachtelijke uren”* (vs. 6 en 7). Wanneer we aan de Heere Jezus denken, en aan wat Hij voor ons deed. Als we denken aan Zijn lijden voor ons, arme zondaren, dan is er zo'n verwondering in ons hart voor Hem Die zo leed voor u en voor mij. Dan komen we in die slapeloze nacht tot aanbidding en jubelt het binnen in ons: *“k zal Zijn lof zelfs in de nacht zingen daar ik Hem verwacht!”* (Ps. 42).

Een slapeloze nacht is dan een zegenrijke nacht!

Heere Jezus in gedachten
gaan wij naar Golgotha
waar U als de verachte
het werk deed van gená.

Een nieuwe schepping

Heeft u ze ook al gezien, de sneeuwklokjes? Die altijd hoop gevende bloemen, die zo heel zachtjes klingelen. Je moet wel stil zijn, wil je ze horen! Is dit zo dan hoor je ze klingelen: “De aarde is vol van Gods goedertierenheid”. *“De bloemen worden gezien in het land”* (Hoogl. 2:12). Laten we er altijd maar aan denken, dat het boek Prediker gevolgd wordt door het Hooglied. In Prediker vinden we de winter, de plasregens. In Hooglied het voorjaar, de zangtijd, de jonge vruchten, de bloemen. In de Prediker vinden we teleurstelling op elk gebied, de ijdelheid van alle dingen, de kwelling van de geest, vermeerdering van smart. In het Hooglied kleur en geur, knop en bloem, bloesem en vrucht. Zeker, ons hart gaat uit naar zon en lente, maar laten we niet vergeten, dat ze worden voorafgegaan door koude en winterstormen.

Het prille voorjaar spreekt van nieuw leven, opstandingsleven, een nieuwe schepping! De Bijbel neemt voor de gelovige elke gedachte aan de dood weg door het heerlijke merkwaardige woord, ‘de ontslapenen’. Want de ziel van de overledene wordt voor de engelen naar het Paradijs gedragen in de tegenwoordigheid van Christus. Daar is het ‘t beste van alles. En het lichaam, dat zich te slapen heeft gelegd, wordt straks opgewekt door de stem van de Heere Jezus. Hij heeft immers de dood overwonnen. Hij heeft de dood te niet gedaan!

Op Gods tijd zullen de doden, in Christus ontslapen, onsterfelijk worden opgewekt; want het verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen... Dan geschiedt het woord dat geschreven staat! De dood is verslonden tot overwinning (1 Kor. 15.54). De duisternis moet wijken voor Hem, die het Licht is!

De donkere, dorre herfst en wintertijd gaan voorbij de liefelijke lenteboden, kondigen het komende voorjaar aan, de uitlopende takken, de uitbottende knoppen spreken van herleven. Zo breekt, na veel kommer en koude en gestadig zwakker worden op aarde, de eeuwige hemelse lente aan voor hen, die met de Heiland van zondaren door het geloof zijn verbonden. Daarom gaan zij, die Christus kennen en volgen, in die onwankelbare hoop van het eeuwige leven met blijdschap naar Hem toe, wetend dat geen enkele macht hun ziel kan scheiden van de liefde van God in de Heere Jezus. In zwakheid gezaaid. Ja, maar opgewekt in kracht! In de heerlijkheid!

Verhaast die dag,
o Heer, waar, ver van 't lijden,
Mijn ziel in u zich eeuwig mag verblijden,
och, dat ik U nog heden zag!

Door geloof leven

Het zijn kostelijke woorden! Ze volgen op de woorden uit Hebreëen 10:37. *“Want nog een zeer korte tijd, en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven”*. De rechtvaardige zal de Heere zien als Hij komt! Juist daardoor heeft hij door het geloof te leven!

Wat is het toch heerlijk te weten, dat de Heere Zelf zal komen. We mogen Hem verwachten. Wat een vooruitzicht! Nog afgezien van de moeite en de zorg waarin de gelovigen zich vaak bevinden, denken we aan de gevangenen, de vervolgdgen; bij de komst van de Heere is daar de volkomen verlossing! Dan zullen we Hem zien, die ons zo liefheeft, dat Hij voor ons stierf. Zijn hart is niet eerder tevreden voordat Hij de Zijnen bij Zich heeft. De Heere Jezus is werkelijkheid voor ons. Onze wandel is in de hemel onze gedachten zijn bij Hem. Van U wil ik zingen, die de engelen omringen al juichend getuigen van Uw goedheid, o Heer! ‘k wil loven en danken, met woorden en klanken en prijzen Uw goedheid en liefde steeds meer!

De gelovigen van toen hadden volharding nodig, evenals wij. We moeten uit het geloof in de komst van de Heere Jezus leven! Daarom wordt het ons toegeroepen: *“Werp uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning geeft”* (Hebr. 10:35). Als we dan vragen, hoe lang moeten we volharden om de beloning te ontvangen? Dan was en is er één antwoord; tot de komst van de Heere! De Heere Zelf zal komen om ons in te voeren in de hemel, maar... *“de rechtvaardige zal op grond van geloof leven”*. Het oog van het geloof moet op de vaste en onwankelbare belofte gericht zijn, wil het hart erdoor gesterkt worden.

De Heere Jezus komt! Hij zal de ontslapenen opwekken; Hij zal ons die leven in een ondeelbaar ogenblik veranderen. We zullen Hem gelijk zijn. De zonde zal er niet meer zijn. Maar bovenal, we zullen Hem zien! Hij Zelf zal ons inleiden in het Vaderhuis. Wat zal het voor de Heere zijn als Hij Zijn bruid, die Hij met Zijn eigen bloed kocht aan de Vader zal voorstellen, onberispelijk en bekleed met Zijn heerlijkheid. Wat zal het voor de Vader Zelf zijn als Hij Zijn huis vol ziet van verlorne zondaren!

Kom Heere Jezus, hoor mijn smeken;
‘k zie verlangend naar U uit;
Wil het wolkenfloers doorbreken,
voer ter bruiloft Uwe bruid.

Wonderen

Elia had zich op het Woord van de Heere, voor de boze koning van Israël verborgen aan de beek Krith. Hij werd daar op het gebod van God onderhouden door de raven. Hoe zal dit wonder hem weer elke dag opnieuw hebben getroffen roofgierige vogels, die hem elke morgen en elke avond brood en vlees brachten! Stelen als de raven is een redelijk oud spreekwoord! Maar nu kreeg Elia een nieuw gebod, hij moet zijn vaderland verlaten en zijn vlucht nemen tot een weduwwrouw. Aan haar had God nu geboden zijn profeet te onderhouden. Geen gemakkelijke weg voor Elia. De weg van gehoorzaamheid is nooit de makkelijkste weg, het vereist een voortdurend vertrouwen op de Almachtige! Op Zijn wonderen!

Toen hij bij het stadje Zarfath kwam, ontmoette hij een arme weduwe, hout lezende. Een inwendige stem zei hem, dat dit de vrouw was, die hem zou onderhouden. Maar deze weduwe en haar zoon waren de hongerdood nabij. Zij waren alles kwijtgeraakt, nu had zij nog maar een handvol meel in de kruik en een weinig olie in de fles. Ze kon nog één koek bakken, die zouden ze eten en dan... wachten op de dood. En deze weduwwrouw moest de profeet onderhouden? Dat was onmogelijk. Maar toch... voor het geloof is niets te wonderlijk! Elia geloofde, dat bij God alle dingen mogelijk zijn. Daarom kon hij rustig en vol vertrouwen tot de weduwe zeggen: “vrees niet” (1 Kon. 17:9-16). De weduwe van Zarfath leed gebrek en nu werd ze geroepen van haar gebrek te delen. Maar als de profeet zijn “Vrees niet” doet horen en haar de belofte geeft van de God van Israël, dat het haar aan niets zal ontbreken, twijfelt ze geen ogenblik meer. Hoe wonderlijk, hoe ongelofelijk het woord van de man Gods ook is, zij vertrouwt er op. Zij doet wat hij zegt, zij ziet niet op de omstandigheden, maar op het Alvermogen van de levende God.

Ook wij hebben moeilijke omstandigheden gekend, en nog wel. We hebben het ons wel eens afgevraagd “hoe moet dat nou”. Maar als we in de vele moeiten onze blik vestigen op de Almachtige en in alles Hem vertrouwen, wordt onze vrees weggenomen. De God, Die wonderen doet, leeft nog altijd! En het geloof kan van Hem nooit te veel verwachten, Een sterk geloof is ook een wonder. Bidden we onze God dit wonder in ons te werken. Het is Zijn vreugde om Zijn wonderen in ons ook te doen. Hij maakt nooit beschaamt, die op Hem hun vertrouwen stellen. Met een handvol meel en een weinig olie en met vijf broden en twee vissen kan hij alles!

Heer op Uw tijd te wachten
te geloven dat U hoort.
Leer ons wat U zegt te achten
dat wij wand'len naar Uw Woord.
Heer Uw trouwe, sterke hand
brengt ons in het Vaderland...

12-01-2010 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Oude Sporen 2010

